

honum, so mugu aðrir døma um tað. Men eg hugsi ikki, at hasin »vinurin« er fýrur at vera hin rætti og sannföri dómarin. Í hvussu er, haldi eg meg ikki hava orsakir til at smæst av andanum í F.S.D. heldur enn teir menn, ið skipa ti blaði, har hesin dulnevndi »gamli vinur« setir sitt ávaringarbræv. Nóg eru tey nú á dögum, sum prýða seg við sjálvstýrisnavni, men sum einki annað sýna enn bert navnið.

Og hvi skulu Dam og Louis vera stórir syndarar og fáa meira briksl enn aðrir? Vil hesin »gamli vinur« vera sannföri, so kundi hann ivaleyst duga at sett saman ein syndalista hjá øðrum monnum enn hasum báðum nevndu.

Tað, ið eg havi skrivað viðvikjandi »Rinkenæs«-málinum, taki eg ikki aftur. Har kunna bondsk orð hava fallið; men blöð gjørdur eina slíka gölu burtur úr hesum máli, sum einki hevði við stýrisskipan at gera, og fóru so ósakliga fram, at skuldi verða tikið til orða, kundi tað ikki vera øðrvisi. Lögtingið hevði jattað skipa-keppið. Hvi skuldi tað so vera løgbrot og koma undir stranga revsing, at Løgtingsmenn og limir Landsnevndarinnar fingur skipið út at sigla fyri Lögtingið? Ella skal tað vera so, at lógir skulu strangliga nýtast bert móti monnum, ein ikki er væl i ógn við?

Og á sama hátt viðvikjandi »Tingakrossi«. Eingin verjir lógbrótarar ella vil »anarki«, um hann heldur, at tað er óneyðugt harðliga farið fram móti einum litlum fátækum blaði at flyta tað fyri rættin og áleggja ti bót, ti tað setti leysasöluprisin fyri tey fáu eintøk, sum soleiðis seld vóru, upp. Mong munnu halda, at lógir og lógarreglur mangan vera undarliga útlagdar her á landi, eins og mangt fer fram, ið sjónskari er enn hetta, og sum ikki verður átalað.

Aðrenn eg endi skal eg biðja henda »góða gamla vin« væl at rökta sine egnu sannleikskenslu, og kemur hann fram aftur, so at koma i opin-skaraföri og ikki fjala seg i almennum blöðum.

Tvöroyri, hin 18. des 1947.

Martin Joensen.

CEMENT KALK MURSTEN

ISBJÖRN Cement, RAPID Cement, danske Mursten og Melkalk haves paa Lager. Billigste Priser mod kontant Betaling. Valdemar Lützen.

Lysing.

Samsvarandi kommunuskattalógina av 12. mars 1923 verða allir skattaibúgvir í Froðbiar sókn biðnir um at geva upp skatta-inntöku sine fyri árið 1947 soleiðis sum ávíst er i skattaskemunum við leiðbeining til sjálvuppgávu. Teir sum ikki hava skyldu at föra autoriseraðar handilsbökur, eiga at geva upp innan 15. januar 1948, meðan teir, ið hava hesa skyldu, eiga at geva upp innan endan av januar mánaði 1948. Ein kann geva upp við fulltrúa, men hevur kortini ta fullu ábyrgd fyri uppgávuna.

Mint verður á, at persónar, sum i yrki sínum vanliga nýta eitt annað rakstrarár enn álmanakkaárið, hava rætt til i sjálvuppgávuni at nýta rakstrarárið.

Til leiðbeiningar við rætta útfylling av skattaskemunum verður minnt á, at skattur sum ikki er goldin við árslok 1947, kann ikki verður frádrigin inntökuni.

Sjálvuppgávan verður at lata til sóknarstýrisskrivstovuna á Tvöroyri.

Tað verður her beinleiðis gjørt kunnigt, at tann, sum ikki gevur upp i rættari tíð inntöku sine samsvarandi við áðurnevndu lóg, missir rættin til at gera mótmæli móti skattaálíknung síni, uttan so at hann kann vísa á, at álíkningin gongur upp um hansara veruligu inntöku við meir enn 25 pct. — Er munurin meira enn 25 pct., skal hann lata skatt av síni veruligu inntöku við 25 pct. i viðbót

Tann, sum einki skema hevur fingið við útbýtingina, eigur sjálvur at fáa sær skema sitt á sóknarstýrisskrivstovuni, av tí at mögulig mistök við útbýtingina hava onga ávirkan á undannevndu ásetingar.

Persónar, sum eru skyldigir at föra autoriseraðar handilsbökur og skattaskyldig deyðsbúgv, skulu saman við uppgávu av inntöku síni senda inn rakstrarroknskap og uppperð yvir figgjarstöðu við rakstrarársins byrjan og enda.

Sjálvuppgávur, sum ikki eru innkomnar innan áðurnevndu frestir i tí fyriskrivaða sníði og beint undirskrivaðar, kunnu ikki krevja at verða tiknar til umhugsunar.

Arbeidsgevarar verða biðnir um at geva frágreiðingar um goldnar lönir o. a. m. til arbeidsfólk sitt, og mugu teir innan 15. januar 1948 koma fram við hesum frágreiðingum til sóknarstýrið, sum teir eru skyldigir eftir áðurnevndu lóg § 34, og verður lagt aftrat at slíkar frágreiðingar, tá ið arbeidsgevarin förir seg undan, kunnu verða kravdar fram við dagbót.

Tað verður gjørt kunnigt, at tann, sum til skaða fyri kommunu móti betri vitan gevur skeiva sjálvuppgávu ella gevur skeivar upplýsingar til sóknarstýrið um sine inntöku ella sine ognar- og förimunarviðurskifti, verður straffaður við, at hann til kommununa bötir 10 ferðir tann skatt, hann hevur sviðið.

Öll verða biðin um at skriva növn sine og bústað skilliga á sjálvuppgávuna, so at tað verður ikki misskilt.

Tvöroyri, hin 2. januar 1948.

FROÐBIAR SÓKNARSTÝRI

Maður fór til Danmarkar at biðja um sleipistøð.

Hann átti ongan pening, fór til umboðsmann Føroyinga i Danmark og bað hann vælsignaðan hjálpa sær.

Teir bankaðu uppá hjá mongum góðum Dana.

Fyrst komu teir til Alsing Andersen verjímálaráðharra Dana.

Hann tók væl ímóti teimum. Maðurin helt allastadni langa røðu um tað »sjosjaala«. Nú mátti tað »sjosjaala« fram i Føroyum etc, etc, etc.

Men tá ið hann kom til ein gamlan konservativan admiral, tók uppattur røðu sína um vælsignilsid við tí »sjosjaala«, ið nú mátti verða gjørt i Føroyum, mundi bløðran brostid.

Gamli konservativi admiralurin snerkte illa, tá ið hann hoyrði allar loyprisingarnar av tí »sjosjaala« etc, etc, etc. Men hann koyrði hann ikki á dyr.

Tá ið okkara góði vinur fer, halar hann upp vitittkort sitt fram, gevur admiralinum tað og sigur, at um hann vildi treffa seg, var hann at hitta á »Kongen af Danmark« millum 3 og 4 e. m.

Tá smilkaðist admiralurin. »Hellige Enfold«.

E. s. Alsing Andersen slættaði tó sjógvin. Gamli admiralurin var vandur við eitt sindur av hvarjum — og Alsing Andersen fekk kortini sleipistøðina til høgðsstaðin.

Mr. Woodman, sjosjaalist »ex-setra«.

Eksperturin Kjartan.

Kjartan Mohr hevur nú talað: »Oynafjall« er gamalt burturkast! Er so meiri at siga?

Allur Havnarbyúr i skellilátri — og láturin rungur so langt sum Kjartans fotafar hevur rokkið.

»Krossur sigur, at júst tað, at Kjartan er ímóti, gevur missalít, er nóg mikid til at prógva, at »Oynafjall« er eitt gott skip, eitt gott keyp.

Hann minnr á »Vikholm«, sum Kjartan var uttanlands eftir og keypti sum tann »eksperturin«, hann er, eftir »eygnamáli«, ið segði at roynast fleiri fétur ov stutt — og skipið!!!!

Firmaid Evensen, ið Kjartan keypti fyri, var — segdist — ikki sjei ferðir fegid. Tað fór og »Vikholm« fór.

Hvat við »Hrimfaxi« i Íslandi, systirskipinum til »Havhestin«?

Hetta var skipið, ið Kjartan vildi flyta inn til Føroyar.

Hvussu var dygdin i hesum skipi?

Tað sigst at hava haft tveir kettlar og mist annan vegna ódygd.

Hvussu skjótt gongur tað við kettlinum, ið eftiri er?

Hvussu nóg er eftiri av styrkini i hesum kettli, tá ið rustur og tæringur eru frádrigin?

Hvussu nógvan pening skuldu teir 3 »aktiunerarnir« seta i skipið?

Frætt er, at Kjartan av landsnevndini var biðin um at geva eina skriftliga frágreiðing hesum og øðrum spurningum viðvikjandi.

Men ikki ein stavur skal enn vera komin frá honum sum svar upp á spurningarnar.

Tí kundi hvørki fólkaflokksmáður, sambandsmaður, gamla »sjálvstýrismáður« ella javnaðarmáður i landsnevndini yvir høvur taka støðu til ella realitetsvidgera Kjartans »Hrimfaxa«-plánir úr Íslandi. Allir høvdu varhuga av, at her var kanska talan um eitt »Vikholm«-bragð.

»Vikholm« varð til »Wood-holm« — »Hrimfaxi« varð til einkis.

Wood-mann.

Nýárstala Trumans.

Truman presidentur helt stóra nýárstalu til hitt amerikanska fólkid.

Hann læt ikki væl at hinum sosiala standinum i Amerika. Mong sótu i trongum korum, og teir uppgangandi prisirnir ótu lönirnar upp hjá arbeidar-unum, hóttaðu landið við inflatiön og einari niðurgongutið sum aftan á hin fyrra verðaldarbardagan.

Hann gav uppskot til ein »new deal« eins og Roosevelt sáli á sinni og mælti kongressini til at jätta Marshallætlanina nú til heystar aftur. —

Sum kunnugt vóru tað republikanarar, ið vunnu seinasta valg. Ein flokkur, ið vildi geva alt leyst: eingin prisansing, eingin eftirhyggjan av vinnulivinum. Hesin politikkur bærdi upp hitt stóra amerikanska lánið til Bretland og hevur skuld i kreppum i Europa, eins og hesin politikkur nú sýnist at hótta vinnulivið i Amerika við stórari neyð, um hann ikki verður steðgaður.